

fri for Tilsanding. En saadan lille Havn er som et Glas, der i et Øjeblik lader sig fylde. Vi have set Gilleleje Havn blive helt fast Land. Men helt anderledes stiller det sig, naar Havnen gøres af saadanne Dimensioner, og Mundingen føres ud paa en saadan Dybde, som er nødvendig for at tilvejebringe Sandsynlighed for, at Havnen kan holde sig fri for nogen væsentlig Tilsanding. At en Øhavn, der føres ud paa en større Dybde, kan være mindre udsat for Tilsanding end en landfast Havn, hvis Munding ligger længere inde, er noget, der er givet, og at der vil blive nogen Oprensning at foretage hvert Aar i et Anlæg som Skagens Havn er ogsaa noget, der siger sig selv. Men Spørgsmaalet er, om Oprundingen kan blive af et saadant Omfang, at den bliver virkelig generende, og efter alt, hvad der foreligger for mig, er der al mulig Grund til at antage, at dette ikke vil finde Sted. Jeg skal endvidere nævne, at vi have nylig fuldført et Havneanlæg, med Hensyn til hvilket der, den Gang Beslutning derom skulde tages, herskede ganske de samme Tvivl som med Hensyn til Skagen. Det er Havnen paa Anholt. Tvivlen var endogsaa saa stor, at det første Projekt, der i sin Tid fremkom fra Vandbygningsvæsenet, omfattede baade en landfast Havn og en Øhavn, og med den Forkærlighed, som den Gang fandtes hos mange i Folketinget for Øhavne — en Forkærlighed, som for Resten ingenlunde er forsvunden endnu — gik Beslutningen ud paa, at der ved Anholt skulde bygges en Øhavn. Men denne Havn blev ikke sat i Værk, og næste Aar fremkom der fra Regeringen Forslag om at gøre det om og bygge en landfast Havn i Stedet. Bekostningerne ved denne Havn ere blevne meget mindre — en Øhavn vilde have kostet omtrent en halv Gang mere — og efter de hidtil indvundne Erfaringer er der ikke Grund til at befrygte, at Anholt Havn skulde sande til; tværtimod, Havnen viser sig at holde sig særdeles godt, og den Frygt, man nærrede i saa Henseende, har vist sig ugrundet. At jeg skulde kunne paatage mig at lægge min Hals paa Blokken for, at der ikke kan ske Tilsanding i Skagens Havn, naar den bliver bygget, vil maaske være for meget forlangt; men efter de samstemmende Vidnesbyrd fra de bedste og dygtigste Teknikere, jeg har kunnet faa fat i, er jeg overbevist om, at den Frygt, der næres i denne Retning, er i alle Tilfælde i høj Grad overdreven. Naar det af det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds

(N. Andersen) er fremhævet, at den projekterede Øhavn ved Skagen vil være af en meget større Nyttvirkning end en landfast Havn, idet den vil have Plads til 300 Fiskekuttere, medens den landfaste Havn kun er beregnet paa 175, saa maa dertil siges, at denne Forskel ligger kun deri, at efter den foreliggende Plan er det ikke Hensigten straks at benytte det faste Havneanlæg i dets fulde Udstrækning. Men da Planen til den landfaste Havn viser et Areal af 27—28 Tdr. Land, medens den af Ingeniør Zahrtmann i 1897 projekterede Øhavn kun er 12 Tdr. Land stor, og da den landfaste Havns Inderhavn udgør 14—15 Tdr. Land, medens Øhavnen Inderhavn kun er omtrent 8 Tdr. Land, saa siger det sig selv, at der i den landfaste Havn i og for sig vil være fuld saa megen Plads som i Øhavnen, og at der under lige Forhold vil kunne rummes lige saa mange eller flere Kuttere. Foreløbig er det imidlertid kun Tanken at indrette Liggeplads for 175 Kuttere. Dette synes ogsaa at maatte kunne være tilstrækkeligt foreløbigt, da Skagens eget Kutterantal, som jeg før nævnte, af Kommissionen er opgivet i Betænkningen at være et Par og Tredive, men skulde det være nødvendigt, vil det være en let Sag, at skaffe Plads til flere.

Jeg tror hermed at kunne forlade Spørgsmaalet om Skagens Havn. Jeg er overbevist om, at de Indvendinger, der ere fremførte mod dette Anlæg, hverken økonomisk eller pekuniært set eller teknisk set ere vel begrundede. Men inden jeg helt forlader de jydsk Havneanlæg, maa jeg endnu sige et Ord om Hirtshals. Det er af det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (Jungersen), der er en saa varm og ihærdig Fortaler for et Havneanlæg der, udtalt — en Udtalelse, som det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds ogsaa til en vis Grad har givet sin Tilslutning —: hvorfor ikke anvende en halv Mill. Kr. paa at bygge en Mole til? Vi ville da for en billig Pris have tilvejebragt et Havneanlæg deroppe. Efter det ærede Medlems Opfattelse vil dette Havneanlæg være fyldestgørende og vil ikke fylde med Sand, men selv om det skulde vise sig, at denne Havn ikke kan staa, vilde det da være en saa forfærdelig Ulykke at give en halv Mill. Kr. ud for at have gjort dette Forsøg, man fik da at se, om Forudsætningen er rent forkert, og om det virkelig er umuligt for en nogenlunde overkommelig Sum at bygge en Havn paa Vestkysten. Jeg skal dertil svare nej,